

Jiřina Kulichová

Dne 21. prosince 2019 náhle zemřela válečná veteránka Jiřina Kulichová, rozená Linhartová. Narodila se 1. června 1925 v Mirohošti na Volyni manželům Heleně a Janu Linhartovým. Jejich předci vybudovali a provozovali v Mirohošti velký pivovar a také cihelnu. Cihly z jejich cihelny byly použity na stavbu tamní české školy. Jiřina Linhartová a její o sedm let mladší bratr prožili téměř idylické dětství. U domu měli rybník, kde Jiřina ráda chytala ryby. Jan Linhart choval i různá exotická zvířata (například opici) a ptáky. Na to často a ráda vzpomínala. Po absolvování základní školy Jiřina Linhartová vystudovala gymnázium, hrála také na housle a ráda zpívala. Zpěv ji doprovázel prakticky celým jejím životem, zpívala si při práci i pro radost. Do poklidného života však zasáhla válka. Dne 23. srpna 1944 byla v Rovně odvedena k 1. československému armádnímu sboru a záhy byla vyslána do zdravotnického kurzu do Kyjeva. Kurz trval tři měsíce a čtyři měsíce po vstupu do armády již působila jako instrumentárka na sále v polní vojenské nemocnici. Začínala v Liptovském Mikuláši a nemocnice byla zhruba tři kilometry za frontou. Zraněné vojáky jim tam voziliauty. Často vzpomínala na jednu z prvních operací, při které sovětský lékař uřízl vojákovinohu až pod kyčlí a tu nohu jí podal, aby ji podržela. Bylo jí při tom všelijak, ale vydržela. Na konci války měla hodnost četaře, po jejím skončení však odmítla sloužit nadále v armádě. Podle osvědčení dle § 8 zákona číslo 255/1946 Sb. byla Jiřina Kulichová příslušnicí československé zahraniční armády v SSSR od 23. srpna 1944 do 8. května 1945. Za válečné zásluhy obdržela dne 22. května 1945 medaili Za vítězství nad Německem a řadu dalších. Ve druhé polovině roku 1945 byla Jiřina Linhartová ještě jako voják v Praze. Poté se usadila v Postoloprtech v domě čp. 63 na Mírovém náměstí. V hospodářských budovách a na pozemcích začala hospodařit. V Postoloprtech se při prodeji zeleniny seznámila s válečným veteránem Josefem Kulichem a 16. února 1947 se vzali. Měli spolu čtyři děti, dcery Marii a Zdeňku a syny Václava a Josefa. Po roce 1948 jí bylo hospodářství zabaveno a Jiřina, již Kulichová, musela nastoupit do JZD, později Státního statku Postoloprty, kde pracovala v rostlinné i živočišné výrobě. Když byla zprovozněna elektrárna v Počeradech, nastoupila tam jako vrátná a pracovala na tomto místě až do důchodu. V roce 1969 začala s manželem stavět rodinný dům v Lounech, kde spolu žili až do jeho smrti 9. července 2018. V tomto domě, který nechtěla opustit, Jiřina Kulichová skonala v kruhu svých nejbližších, kteří se o ni v posledních letech jejího života pečlivě starali.

Na fotografii ze dne 9. 6. 1945 jsou vojenské zdravotní sestry v Praze. Zleva Emilie Vaňková – Červenková z Hulče, Jiřina Kulichová a Milena Kudrnová – Závodská z Hulče. Říkaly si „dvěstědvacetpětky“, protože dohromady vážily 225 kilogramů.

Jiřina Kulichová v den 90. narozenin dne 1. 6. 2015 se starostou města Louny Radovanem Šabatou.